

caminar sol. S'ha demostrat. Fins i tot aquells que tenen més saben... (veus)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor, demane silenci.

El senyor president del Consell:

...fins i tot aquells que tenen més saben que sols no ixen d'esta. Per què? Perquè és necessària eixa acció col·laborativa que és una societat moderna, avançada. Que és allò que perseguim també nosaltres: que tinga un estat social potent; que tinga un estat del benestar que done resposta a la superació de les desigualtats, que done resposta també a les discriminacions de tot tipus.

Per tant, eixa és una qüestió que cal abordar a mitja mirada –el que vosté està plantejant ara–. Efectivament, el que no existix és la màgia fiscal, és a dir, jo vull tot i no vull que pague ningú. Això no existix. I totes les teories neoliberals, la Escuela de Chicago i tot això ja ha fracassat d'una manera estrepitosa, estrepitosa.

I el paper de l'estat és un paper fonamental. Jo crec que és absolutament incompatible en una societat moderna l'estatisme, incompatible, però també és incompatible no tindre en compte el paper de l'estat. De fet –no sé– les economies que teòricament presumixen més habitualment del neoliberalisme són les que al final l'estat té un paper predominant.

Ara bé, el té, a més, per a defensar uns interessos generals, no; el té per a defensar uns interessos molt, molt, d'ells. Això està passant en estos moments, per exemple, a més, en relacions amb els altres països el que està fent Estats Units que és magnífic: *Somos superliberales* però no volem que entren productes que ens puguen, en un moment determinat, afectar a nosaltres. És que eixes no són les regles del joc, no?

Per tant, és obvi, han de pagar més aquells que més tenen. Efectivament, és el que diu la Constitució, és la fiscalitat progressiva però que hem de fer-la realitat. Hi ha grans forats en eixa qüestió, hi ha forats enormes. Entre altres, un que vol resoldre ara Europa –i que esperem que pugua resoldre– que les grans multinacionals americanes no paguen impostos a Europa, no és normal.

I no és normal que dins d'Europa existisquen paradisos fiscals i alguns d'ells que ens vulgen donar lliçons, com el cas d'Holanda, que en moments determinats encara s'atreixen a donar lliçons de rigor fiscal quan ells, en els seus ports, entren productes sense les condicions que Europa exigix.

Per tant, jo crec que el plantejament que vosté fa en la seua intervenció és correcte. Crec que nosaltres hem de ser honestos i hem de dir d'on anem a traure els recursos per enfortir l'estat del benestar. Necessitem recursos i ara, a més a més, anem a tindre una situació molt complexa i és que en el conjunt d'Espanya anem a tindre una recaptació al voltant

de 50.000 milions d'euros menys –segons estimacions del Banc d'Espanya– i anem a tindre una despesa de 60.000 milions més. Això produïx un forat enorme i per això ha estat fonamental..., (veus) per això ha estat fonamental el procés de la Unió Europea que finalment ha acabat amb èxit.

Però això no és una solució definitiva, tots ho sabem. El que necessitem ara és l'accelerador d'eixes ajudes per tal de fer possible el creixement econòmic. Un creixement que ha de ser diferent, que ha de ser sostenible, que ha de ser un creixement, també, que aporte un plus d'esforç de tots nosaltres.

Però, nosaltres, mentrestant, estem treballant, estem fent allò que ens pertoca per lluitar, precisament, contra això que vosté anomenava que és un gran càncer que és el frau fiscal i la falta d'equitat en la distribució dels recursos.

Crec que és fonamental i tant de bo en Espanya s'aborde una qüestió que és bàsica que és una reactualització de tot el que és la fiscalitat. Quan estem parlant també del finançament autonòmic –jo ho he dit en les conferències de presidents– és que hi ha que vore de quina manera s'aporte una nova visió de la fiscalitat. I no pot passar que hi hage *dumping* fiscal i que s'aplaudisques, és que no és possible.

Per això, amb eixos 16.000 milions del fons no retornable, el que s'ha aconseguit, que és molt positiu, és que el tram que afecte al que és el forat fiscal atengue també la realitat d'aquelles comunitats autònomes que tenen una fiscalitat regressiva. I eixe és un element que hem d'insistir molt.

Mentrestant, ja li dic, que en el que..., des de la Comunitat Valenciana s'està posant la lluita contra el frau com una qüestió fonamental. Saben que hem recuperat, només en el 2019, hi ha 101 milions d'euros d'alguns dels impostos que tenim cedits. Per raons de temps no puc fer-li esment de tot el que s'ha fet però, en qualsevol cas, coincidisc amb vosté que per a una societat més justa i millor hem de ser capaços de que paguen impostos aquells que més recursos tenen.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuarem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana formularà la seua síndica la il·lustre diputada Ana Vega.

I li done la paraula perquè pugua formular la pregunta. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Vega Campos:

Buenos días, señor presidente, gracias.

¿A qué da más importancia el gobierno del Botánico, a los intereses de partido o a la legalidad y al estado de derecho

como garantía fundamental de los derechos y libertades de los ciudadanos? (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestará el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Gràcies, senyora portaveu del Grup Parlamentari Vox.

El govern de la Generalitat sempre defensarà els interessos generals, sempre acatarà la legalitat i sempre defensarà els interessos d'aquells que tenen més dificultats. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Sí. Una vegada feta esta primera exposició, passarem a la concreció de la pregunta per part de la síndica del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Quan vosté vullga, senyoria. (*Veus*)

La senyora Vega Campos:

Gracias, señor presidente.

Como siempre, una respuesta políticamente correcta a nuestras preguntas. ¿Cómo va a negar usted que cumplen con la legalidad y protegen los derechos de los ciudadanos? Pero es que obras son amores y no buenas razones, y su gobierno ha demostrado constantemente todo lo contrario.

El TSJ anula parte del decreto del plurilingüismo porque no permite la elección de los padres a elegir la lengua de escolarización de sus hijos. Hoja de ruta pancatalanista, porque ustedes ni siquiera respetan el valenciano, ¿verdad, señor Marzá? Discriminación de la lengua española frente a su valenciano catalanizado en las aulas.

Dijo el TSJ: «La inmersión lingüística tiene cabida siempre que exista oferta alternativa de enseñanza sostenida con fondos públicos en la que se utilice como vehicular cada una de las lenguas cooficiales, sin que la línea castellana sea una mera apariencia.»

El TSJ reconoce el derecho de ocho centros educativos a renovar sus conciertos educativos, considera que la negativa de la *conselleria* de educación no está ni motivada ni justificada. El señor Marzá, de su gobierno, en un nuevo ataque a la concertada eliminó sin justificación alguna las

aulas de bachillerato en los ocho centros, solo para acabar y fulminar a la escuela concertada. El sectarismo ideológico por encima del estado de derecho.

Vulneración reiterada de los padres a elegir la educación de los hijos. Pero como los hijos no son de los padres que tienen que ser los niños del régimen, aunque, claro, cuando están tutelados por la Generalitat, mejor los abandonamos, igual que hacemos con los mayores. (*Aplaudiments*)

Tres varapalos judiciales al Botànic. Primero, la ley del plurilingüismo, una vez más pervirtiendo la legalidad hasta su extremo, convirtiendo un decreto fulminado por el TSJ en ley, haciendo desaparecer la convivencia entre las lenguas que siempre ha existido en nuestra comunidad y premiando a los centros que eligen una oferta educativa con más valenciano en detrimento de los que no la eligen.

La Diputación de Alicante, menos mal, presentó un recurso ante el TSJ por discriminación del castellano. Y el tribunal decretó la suspensión cautelar que, también, ustedes, bordeando la legalidad, dictaron un decreto para esquivarla para mantener los planes de los centros ante el inminente inicio del curso escolar. Perversión de la ley hasta el extremo con tal de imponer sus políticas de inmersión lingüística. Todo ello con el refrendo del Partido Popular, cómplice de esta ley perversa ley que recorta los derechos de los padres, por no recurrirla en inconstitucionalidad. Un consenso progre del que no seremos nunca cómplices, se lo aseguro. (*Aplaudiments*)

El Decreto de usos del valenciano en la administración. Segundo objetivo de los nacionalistas -amparados por su partido y por Podemos- era hacer prevalecer el uso del valenciano en la administración pública, un paso más en su hoja de ruta. Un decreto que no respeta el equilibrio entre las dos lenguas cooficiales, no se les dispensa el mismo trato y perjudica al mismo de siempre, al administrado.

Y el TSJ avala: «No existe el deber entre los funcionarios de conocer el valenciano y sí el castellano.» ¡Qué curioso! Lo mismo que dice el artículo 3 de la Constitución, señor presidente. No reconoce que exista un ámbito lingüístico compartido con Baleares y Cataluña, como no lo reconoce tampoco el Estatuto de autonomía ni la Ley de uso y enseñanza del valenciano que no contemplan el concepto de categoría de comunidad autónoma del mismo ámbito lingüístico, ni implícita ni explícitamente. Otra invención más de ustedes, posteriormente lo avaló el Tribunal Supremo.

La Oficina de Derechos Lingüísticos. Once artículos fulminados, once artículos fulminados. Su labor no es solamente de mero asesoramiento, sino que dijo el TSJ que creaba verdaderos efectos jurídicos administrativos frente a terceros, aunque estos no fueran sancionadores. Es su Gestapo o, más bien, su Stasi lingüística para determinar quiénes son buenos y quiénes son malos ciudadanos para el Botànic. (*Aplaudiments*)

Apoyo a iniciativas abiertamente inconstitucionales. Aquí tuvimos que asistir a un espectáculo bochornoso, cuando el señor David Calvo, diputado del Partido Socialista, afirmó que por lealtad, aunque fuera inconstitucional, iban a votar a favor de una PNL de Podemos (*apludiments*), una PNL totalmente inconstitucional, porque trataba de fijar precios a los productos de la huerta valenciana.

Ustedes saben que eso es inconstitucional. Exíjanle, que es lo que tienen que hacer, a Europa que pida para los productos que vienen de terceros países las mismas restricciones y los mismos controles que les piden a nuestros agricultores (*aplaudiments*).

El decreto de vivienda de tanteo y retracto, inconstitucional porque vulnera los principios de la libre empresa, genera una gran inseguridad jurídica, es intervencionismo al más puro estilo chavista, que de esto usted, señor Dalmau, sabe un rato largo.

Y le tengo que dar la razón al señor Castelló, cualquier día lo vemos paseando por nuestras ciudades, señalando y sentenciando: «Esas casitas, exprópiense».

Y del clan de los Pujol nos podemos ir al clan de los Puig. 850.000 euros en ayudas en cuatro años. Los recursos del estado del bienestar del que usted ha hablado, para sus hermanísimos, por supuesto.

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Vega Campos:

Y termino ya, señor presidente.

La ley es la organización del derecho natural de legítima defensa, para garantizar a las personas sus libertades, sus propiedades y para mantener a cada uno en su derecho, para hacer reinar para todos la justicia.

No permitiremos sus políticas sectarias. No estamos aquí para unirnos al consenso progre, y denunciaremos aquí y en los tribunales hasta la última irregularidad cometida en nombre de un falso estado del bienestar, que es su estado del bienestar. (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestará el president del Consell la pregunta que s'acaba de formular. President, quan vosté vullga té la paraula.

El señor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Vega.

Como le he dicho antes, nuestro único objetivo es defender la legalidad, que defiende precisamente la justicia, la equidad, esos principios. Por cierto, principios republicanos que están en la Constitución española. Y creo que eso es extraordinariamente importante reflejarlo hoy también.

Porque, mire, ¿sabe?, la sanidad pública, universal y gratuita es un derecho que nosotros hemos fortalecido porque, cuando llegamos al gobierno, no estaba prevista la universalidad.

La educación pública de calidad es un objetivo de esta sociedad, irrenunciable para nosotros. Y lo que hemos hecho ha sido generar, entre otras cosas, un aumento de más de siete mil profesores que ahora va a continuar. Y se ha mejorado sustancialmente la educación de calidad.

O hemos hecho lo mismo en todo lo que es la aplicación de la ley de dependencia, o lo que ha sido, en definitiva, todo lo que es el tener una vida digna, a través de políticas inclusivas. Se han reforzado las libertades individuales, para que cada uno pueda hacer en su vida aquello que considere, con respeto a los demás.

Eso es una sociedad democrática avanzada. La ley es precisamente el instrumento democrático para garantizar la libertad de las personas y la capacidad de tener su propio proyecto de vida.

Usted ha hecho referencia a algunas de las cuestiones que efectivamente, dentro de lo que es un estado democrático tiene derecho, por supuesto, cada uno, cuando se siente en un momento determinado no complacido por algún tipo de determinación, puede acudir a los tribunales, faltaría más.

Es que esto es un estado democrático. Cuando usted está hablando de la Stasi y la Gestapo, está insultando a la inteligencia de todos los valencianos, por favor (*aplaudiments*). ¿Usted sabe lo que es la Stasi y la Gestapo? ¿Usted sabe lo que es? No, a lo mejor sabe...

No sé, si hace un recorrido por la historia más cercana a nosotros, no es la Stasi y la Gestapo, es lo que pasaba aquí: la brigada político-social, lo que era aquel batallón que existía en los pueblos, que tenían pistola. Eso ha pasado hace muy poco en España. Y eso es lo que realmente ha erradicado la Constitución, señora Bonig, por favor, ha erradicado la Constitución.

Por tanto, nosotros estamos en un espacio democrático, en el que a veces la gente va a los tribunales y, si tiene razón, se la dan, o si no la tiene, no se la dan. O incluso se puede discutir las sentencias judiciales.

Pero mire, le voy a decir alguna cosa, respecto a las cuestiones que ha planteado. ¿Usted cree sinceramente, alguien en la Comunitat Valenciana, cree sinceramente que el castellano en esta comunidad está discriminado? (*Veus i rialles*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor. Senyories.

El señor president del Consell:

Pero vamos a ver...

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor. Senyories.

El señor presidente del Consell:

Yo creo que alguna...

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El señor presidente del Consell:

Yo creo que... (*rient*)

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Un segon, president.

Senyories, està en l'ús de la paraula el president del Consell.

El señor presidente del Consell:

Bueno, yo creo que a algunos les tiene que dar más tiempo, porque no son capaces de expresarlo todo en su tiempo.

Pero, en cualquier caso, lo que es evidente es que aquí, en la Comunitat Valenciana, no hay ninguna discriminación. Lo que sí que hay, que algunos no quieran entenderlo, es la cooficialidad entre el castellano y el valenciano (*aplaudiments*), eso lo que es existe y lo que no quieren.

Mire, para algunos, para algunos de las derechas que nos asisten, algunos piensan que puedes de alguna manera tener eso del valenciano como una cosa para ir por casa. Oye, que incluso te dejamos hablar en valenciano, que eso no pasa nada. Pero no entienden que el valenciano y el castellano son dos lenguas oficiales en la Comunitat Valenciana.

Y para eso, hay que hacer posible que, evidentemente, cuando una persona va a ser atendida por un funcionario, tiene el derecho legítimo de hablar en castellano o en valenciano. Claro, y eso es lo que nosotros queremos hacer, lo que estamos haciendo, nada más que eso.

Pero mire... (*veus*)

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories.

El señor presidente del Consell:

Eso es lo que está pasando realmente. Mire, a mí me gustaría que esa... Usted, porque no tiene representación en Galicia, pero otros que son, además, gobierno en Galicia, es que lo deberían ver. Si es que nuestras leyes son las mismas que se están aplicando en Galicia, en algún caso menos, incluso menos nacionalistas, peligrosas (*aplaudiments*).

Esa es la realidad (*rient*).

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories.

El señor presidente del Consell:

Cómo está el ambiente. Cómo está el ambiente.

Bueno, por lo demás, mire ¿sabe lo que...?

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El señor presidente del Consell:

Mire, no sé lo que es el consenso progre, pero desde luego (*rialles*) defender el valenciano, defender la libertad de las personas, defender el derecho al proyecto individual de vida, que se quiera a quien se quiera, defender el matrimonio gay, defender las libertades, eso desde luego es realmente democracia.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la diputada Llanos Massó. Continuarem amb la sessió de control.

Molt bé, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la il·lustre diputada Llanos Massó. Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Yo también condeno el ataque al casal Popular de Castelló, pero también a la sede de mi partido en Castellón por

los fascistas de extrema izquierda. Esa es la diferencia (*aplaudiments*) entre usted y nosotros.

Desde que el señor Marzà está a cargo de la *conselleria* de educación, y hace ya cinco años, uno de sus mayores éxitos ha sido acumular sentencias en contra en sus políticas: el plurilingüismo, la concertada, las universidades privadas.

¿Piensa seguir, señor Puig, usando recursos de la Generalitat, es decir, de todos los valencianos, para recurrir todas las sentencias en contra que acumula la *conselleria* de educación, o decidirá por fin colocar en la *conselleria* a una persona que tome decisiones conforme a la ley?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'Educació, Cultura i Esport. Senyor Marzà, honorable conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Agrair a la diputada la confiança en la gestió de la pandèmia d'este govern i d'este conseller, perquè, com veig, vostés sempre al «recurso fácil» de fa molts mesos, i a la lluita ideològica que tenen contra la nostra llengua.

Simplement, dir-li dos coses al que vosté ha dit. Respecte a la concertada, eixa persecució ideològica que diuen que tenim: «Tenemos una *conselleria* de educación que está dando la talla. Se ha comprometido con la concertada». Declaracions d'Escoles Catòliques a la cadena COPE.

No només això, sinó que vostés diuen: «Se discrimina el castellano y a los castellanohablantes». Y jo li conteste, llegint-li el que diu el Tribunal Suprem, que diu: «Tampoco observamos quiebra del principio de igualdad en el artículo 14 de la Constitución española, por establecer una regulación que discrimine a los castellanoparlantes». Diu que no, diu: «No quedando, por tanto, excluidos los castellanoparlantes de la legislación», que ha fet la Generalitat valenciana.

Per tant, discriminació, ninguna, senyora. Sap què passa? Que vostés sempre fan el mateix. Mire, «el líder de Vox en Valencia cobró ocho años en un chiringuito del PP por corrupción». I què passa? Que vostés, per a tapar això, què fan? Llengua.

«Los financiadores iraníes de Vox son exterroristas rehabilitados a golpe de talonario.» Per a tapar això, *banderas*. «Santiago Abascal cobró más de ochenta y dos mil euros sin realizar casi actividades.» Per a tapar això, bous. (*Rialles*) I, senyor president, sí que saben què és la Stasi: «Un miembro de Vox fue líder de una histórica asociación nazi». I per això, què fan vostés? *Más banderas*.

No tenen un altre discurs. Saben quin és el nostre? Ajudar la gent. Fer que aquesta pandèmia passe i que no es quede ningú exclòs.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Té la paraula l'il·lustre diputat Miguel Pascual, per a formular la pregunta.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor presidente, el Consell reconeció en público que llevaba trabajando en una modificación legislativa, para aumentar el parque público a base de adquisición de vivienda ya construida, ante el fracaso más que evidente de sus políticas y de su gestión. Esto, meses antes, incluso, de saber nada del COVID-19.

Ustedes reconocieron en público que Ada Colau fue la que les sacó de la vía muerta en octubre del 2019, y fue la que propició el decreto ley de tanteo y retracto, tal y como está aplicado. Esto, meses después, incluso, de saber nada de la COVID-19.

A ustedes se les llena la boca con lo de la participación ciudadana, el parlamentarismo, lo de escuchar a todos. Pero, cuando te reúnes con los actores implicados, resulta que se han enterado de todo esto por la prensa.

Ustedes son tan funestos que utilizan como excusa una pandemia para aprobar un decreto ley, porque saben que es una chapuza ideológica, sectaria, inconstitucional. Y por eso, no lo tramitan como proyecto de ley, para así saltarse el parlamentarismo y el Consell Jurídic Consultiu.

Entonces, yo le pregunto: ¿va el Consell a seguir tergiversando la legalidad y mancillando a las instituciones en su propio beneficio?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el vicepresident segon del Consell. Té vosté la paraula.

El senyor vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

En primer lloc, és important que entenguem que este Consell sempre està al costat de les persones. Teniem un

parc públic que, com saben perfectament, no dóna abast a les necessitats que tenim hui en dia. I el que hem fet és buscar els mecanismes per a ampliar este parc públic.

I eixos mecanismes partixen justament de comprar cases, comprar cases, no expropiar, senyora Vega. Hi ha una gran diferència, que vostés coneixen molt bé entre expropiar i comprar. Quan expropiem, quan s'expropia, és en contra de la voluntat de les persones. Quan es compra, és el mateix preu tal qual anaven a vendre les cases, el mateix preu.

Hem comprat en Algemesí, com saben perfectament, cases de 98 metres quadrats, amb traster i garatge per mil euros, mil euros. Mil euros, que la persona que va ser embargada d'eixa casa no va poder pagar per a poder comprar-les.

Per tant, entenguen que nosaltres sempre estarem al costat de les persones, i fonamental, si realment pensen que és inconstitucional, lligen la Constitució, lligen l'article 10, quan parla de dignitat humana, lligen l'article 47 quan parla de vivenda, lligen l'article 33 quan parla dels elements socials de la propietat. Si vostés lligen la Constitució, sabran que este decret llei és enormement i perfectament constitucional.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresident.

Continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta la formula la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem, il·lustre diputada Naiara Davó, al president del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Bon dia, president.

Hui ningú dubta de la necessitat d'ampliar el sector públic per protegir les majories socials. Hui la ciutadania ja ha establert nous consensos en torn a la sanitat pública i a les polítiques que beneficien a les majories, als ERTO, a les prohibicions dels desnonaments, davant dels atacs que hem vist dels mercats.

Com bé estàvem dient ací, si al 2008 l'austeritat i el neoliberalisme van patir la seua derrota econòmica; ara, al 2020 han patit la seua derrota cultural, perquè va ser el 2008 i la seua posterior gestió de la crisi la que van tindre una bandera molt clara: les retallades.

Retallades en sanitat, en educació, en serveis públics. Retallades en drets laborals i civils, acompanyades, a més, d'ajudes molt generoses als bancs: 60.000 milions d'euros que van anar a parar als culpables de la crisi financera i que mai van ser retornats.

Un model que estava a mesura de les elits financeres i dels més privilegiats. Un model que ja ha fracassat. On ahir hi havien desnonaments, hui es prohibixen. On ahir hi havien retallades de drets laborals, hui es prohibixen els acomiadaments.

Hem aconseguit que aquesta crisi no supose una retallada de drets, però encara hi ha certs partits, ho estem veient, que volen que tornem al passat i que es resistixen a donar el pas que necessitem per a afiançar aquesta dècada.

I no ho podem permetre, perquè és cert que hem de convidar a eixos partits que se sumen als nous consensos socials, en compte de trencar-los en favor de les minories privilegiades. I ací hem de ser clars. Necessitem acords amplis. Sí, necessitem acords amplis per a ampliar drets, però no ens podem permetre ni tornar a mirar arrere, ni trencar els nous consensos ciutadans que n'hi ha en torn al sector públic i a la justícia fiscal; si no, fallarem a les valencianes i els valencians.

Saben que en aquesta casa fa mesos que treballem en la comissió de reconstrucció per a una reconstrucció valenciana al servei de les majories. I això significa que aquesta reconstrucció faça de les mesures excepcionals normes permanents.

I moltes han qüestionat com anem a finançar eixa reconstrucció. Ja hem fet el primer pas, tot i tindre eixe partit holandés treballant contra els interessos d'Espanya, hem aconseguit un acord històric a Europa, gràcies al govern de coalició, i hem fet que la veu i la posició d'Espanya se senta a Europa. Ara ens toca fer que la veu i la posició del País Valencià se senta a Espanya.

Per tant, és hora d'apostar de forma valenta per noves eines legals i econòmiques que ens permeten reforçar el nostre autogovern.

Arribaran els recursos europeus per a la reconstrucció i, a més, estes ajudes van a animar-nos i a permetre'ns fer polítiques d'ingressos complementàries. I és ahí on la Comunitat Valenciana ha de liderar un pla per a la reinserció social de les grans fortunes. Perquè fa massa temps que s'han volgut independitzar d'esta societat. Faça massa temps que es resistixen a pagar els impostos, com fem la resta de la societat, i no volen repartir els esforços de la reconstrucció.

Necessitem que els rics i que els privilegiats formen part de la nostra societat, que col·laboren i treballen, com treballem la resta de ciutadanes, per a arribar al millor estat.

El model de la reconstrucció valenciana ha de comptar amb totes i per aquesta raó, amb els esforços i les forces també dels rics i dels privilegiats. I és per això que necessitem posar la vista en noves eines per als ingressos comuns i una lluita ferma i valenta contra el frau fiscal. Per una banda, la reinserció social dels rics; per altra banda, la sexta marxa cap al model públic valencià.

El virus encara està entre nosaltres i per això hem de continuar preparant el nostre sistema sanitari i sociosanitari post-estat d'alarma.